

قدم‌های کوچک

در حالی که هیچ دو جنگی هرگز یکسان نیستند، درس‌های پوییش ضد شورش اخیر و تلاش برای بازسازی کشورهای درگیر یا در حال شکست امری تقریباً جهانی است و ناتو و متحدان آن ضرورتی ندارد در دام‌های یکسانی گرفتار شوند. مأموریت فعلی ائتلاف در عراق به خوبی این مفهوم را اثبات کرده است که چگونه می‌توان این مداخله‌ها را با حضور کمتر و پایدارتر انجام داد. مأموریت ناتو در عراق (NMI) بر رد پای کوچکی از چند صد نیروی نظامی و تقریباً منحصرراً بر توسعه ظرفیت در ارتش عراق متمرکز است و آگاهانه از درگیر شدن در اقدامات پرهزینه و وقت‌گیر بازسازی و عمران و نیز مداخله در امور دولتی عراق پرهیز می‌کند. اهداف آن معتدل است و معیارهای خروج (که محرمانه هستند) سطح تعهدی را که متحدان پس از شکست در افغانستان از نظر سیاسی مایل به انجام آن هستند نشان می‌دهند.

با در نظر گرفتن این موضوع درس واقعی از افغانستان این است که در واقع متحدان می‌توانند در جاهایی که از نظر راهبرد حیاتی نیستند، مأموریت‌هایی را اجرا کنند، اما میزان و دامنه این مأموریت‌ها باید با اهمیت نسبی راهبردی کشور میزبان و براساس منافع متحدان ارزیابی شود. مأموریت ناتو در عراق به معنی کمک به نیروهای محلی است تا دیگر پناهگاه داعش و سایر تروریست‌هایی که می‌توانند از آنجا اروپا و ایالات متحده را هدف قرار دهند نباشد.

این ارزیابی حیاتی است، زیرا ناتو در این دوره جدید رقابت قدرت‌های بزرگ نمی‌تواند منابع گرانبه‌ای خود را در جاهایی خرج کند که برای منافع اصلی آن اهمیتی ندارند، مبادا که ائتلاف خطرپذیری برای درگیری‌های آینده را در مکان‌هایی که واقعاً باید حضور داشته باشد، از دست بدهد.

جان مانزا عضو ارشد غیردائم نهاد ابتکار امنیت ترانس آتلانتیک در مرکز راهبرد و امنیت شورای آتلانتیک اسکوکرافت است. او از سال ۲۰۱۸ تا سال ۲۰۲۲ به عنوان دستیار دبیرکل ناتو در عملیات خدمت کرد. در حال حاضر استاد مدرسه مشترک رزمی پیشرفته است.

مأموریت ناتو در
عراق (NMI) بر
رد پای کوچکی
از چند صد
نیروی نظامی و
تقریباً منحصرراً بر
توسعه ظرفیت
در ارتش عراق
متمرکز است
و آگاهانه از
درگیر شدن
در اقدامات
پرهزینه و
وقت‌گیر
بازسازی و
عمران و نیز
مداخله در امور
دولتی عراق
پرهیز می‌کند